

عنوان مقاله:

جریانی از سرمایه اجتماعی و عوامل موثر بر آن در ایران

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی رفاه و توسعه اجتماعی، دوره 12، شماره 43 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسندگان:

حسین امیری - استادیار و عضو هیئت علمی دانشکده اقتصاد، دانشگاه خوارزمی

محمود نجفی نژاد - دانش آموخته کارشناسی ارشد اقتصاد انرژی، دانشگاه خوارزمی

سیده محدثه موسوی - دانش آموخته کارشناسی ارشد بانکداری اسلامی، دانشگاه خوارزمی

محمدحسین حسینی - دکتری تخصصی جامعه شناسی فرهنگی، پردیس شهید بهشتی دانشگاه فرهنگیان زنجان

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر با گسترش مدل های رشد درون زا، سرمایه انسانی و اجتماعی به عنوان عوامل اصلی رشد اقتصادی مورد توجه قرار گرفته است. در این راستا، سرمایه اجتماعی که مولفه اصلی آن اعتماد است جایگاه خاصی در مطالعات رشد پیدا کرده است. هدف مطالعه پیش رو بررسی رابطه بین رشد اقتصادی و سرمایه اجتماعی در ایران است. برای این منظور ارتباط بین نیروی کار، سرمایه فیزیکی، سرمایه اجتماعی و سرمایه انسانی بر روی رشد اقتصادی با استفاده از داده های مقطعی و برای استان های ایران بررسی شده است. نتایج به دست آمده نشان می دهد که سرمایه اجتماعی در کنار سایر عوامل تولید تاثیر معناداری بر رشد اقتصادی داشته است. همچنین به منظور پیش بینی و برنامه ریزی آتی در جهت بهبود و افزایش سطح سرمایه اجتماعی، به سنجش مدل سرمایه اجتماعی پرداخته شده است. از بین عوامل موثر بر سرمایه اجتماعی، سن و اشتغال در بخش کشاورزی، حومه نشینی، نابرابری توزیع درآمد و مهاجرت تاثیر معنادار و منفی بر سرمایه اجتماعی دارند در حالیکه، آموزش، مشارکت زنان در نیروی کار، اشتغال در بخش صنعت و خدمات، مالکیت خانه و تشکیل خانواده تاثیر مثبت و معنادار بر سرمایه اجتماعی دارند. با توجه به نتایج، پیشنهاد می شود که دولت ضمن پیش بینی سرمایه اجتماعی استان ها با توجه به عوامل موثر بر سرمایه اجتماعی، برای بهبود آن در استان هایی با سطح پایین سرمایه اجتماعی چاره جویی کند.

کلمات کلیدی:

سرمایه اجتماعی، رشد اقتصادی، سرمایه انسانی، سرمایه فیزیکی، رفاه و توزیع درآمد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1236516>

